

нобе) живѣхъ свободно, какво-то и сичкы-тѣ чиновницы на държавата, командвахъ войскы-тѣ или управявахъ нѣкои области въ царство-то; Мохамедъ I. и Селимъ II прѣди да възлѣзатъ на прѣстола живѣхъ като управници на Магнезія. Много отъ кнезобетѣ пожелахъ прѣстола прѣди да го наслѣдватъ и са размирявахъ даже противъ бащи-тѣ си за да имъ отнематъ египта. Селимъ I воюва противъ баща си и найподиръ го отрови за да освон прѣстола, той самси много брѣме са борн съ врата си Джема за наслѣдство-то на прѣстола. Сюлейманъ великый безъ малко што са неиспѣди отъ сына си Мустафа; за това той и въз издадени-тѣ закони за управленіе-то на царство-то, узакони за непрѣмѣнливо и ненарушимо правило: сичкы-тѣ кнезобе, отъ сѣлтанска кръвь що сѣ, да живѣятъ въ сараѣ прѣдъ очи-тѣ на сѣлтана, който царѣва, да не могатъ да излѣзатъ отъ тамо освѣнь кога-то той рече, да не ставатъ беки отъ тѣхъ нето команди на войска-та, нето управници на области.